

JĘCIE (12) *sb n*

sg *N* jęci(e) (3). ◇ *G* jęci(a) (1). ◇ *D* jęciu (4). ◇ *A* jęcié (2). ◇ *I* jęci(e)m (1). ◇ *L* jęciu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Schwytywanie, złapanie; captura Mącz; prehensio Cn (10) : botz iuż IudáŹ z miaŹta wychodzi/ a s nim rzyŹlá wielká Źydow ku mému ięciu *OpecŹyw* 104v, 98v [2 r.], 109v; *OpecŹywSandR nlb* 4; *Mącz* 35b.

jęcie kogo (3): *OpecŹyw* 84v, 110; Iutrznia na pamiątkę ięcia y zmartwychwŹtania pana IeŹufowego *WróbŹólt* pp7.

jęcie czego (1): Captura piscium *Yęcie* ryb. *Mącz* 35h.

2. Narzędzie, którym się kogoś łapie; pułapka, potrzask, samołowka (1) : Veniat illi laqueus quem ignorat. et captio quam ahŹcondit apprehēdat eum et in laqueum cadat in ipŹum. Niechay przidzie na ten lud Źidło ktorego nie wie/ A tymŹe ięciem ktorego thai niechay będzie ięť/ á wto Źidło niechay wpadnie. *WróbŹólt* 34/8.

3. W terminologii specjalnej sofizmat, wykręť w dowodzeniu dialektycznym (1) :

Wyrażenie: »jęcie słowne« (1): *Ceratinae*, species argumentationis captiose. Chytry obyczay diŹputowánia á yęcie słowne *Mącz* 48b.

Synonimy: **1.** łapanie, poimanie, uchwycenie, ujęcie, ułapienie; **2.** Źidło.

Cf **JĄĆ**